

Devedesetih godina prošlog stoljeća na Stanciji Bembo i na svim drugim javnim skupovima kada je trebalo s ponosom i zahvalnošću odati počast antifašističkim borcima Rovinjštine, te isticati antifašističke korijene i plemenite vrijednosti poput slobode, pravednosti, dostojanstva čovjeka, suživota Hrvata i Talijana, to jest convivenze neovisno o nacionalnoj pripadnosti, samo je ondašnji IDS Rovinja organizirao i branio navedene vrijednosti. Stajao je tada IDS na stranu jednog sasvim određenog i plemenitog ljudskog opredjeljenja: slobode i antifašizma. Ondašnji rovinjski SDP, ako je i držao do toga, nije ga bilo ni čuti ni vidjeti. Gotovo da se sakrio u mišju rupu i čekao bolja, sigurnija vremena.

Danas, kada treba braniti slobodu govora građanina i dostojanstvo Gradskog vijeća, kao najvišeg predstavničkog tijela građana, te javno osuditi prijetnje i ograditi se od osobe koja ih je izrekla, IDS Rovinja, Zajednica Talijana Rovinja i, vjerujem, velika većina građana stala je u obranu stečenih visokih civilizacijskih dosega u Rovinju, dok se rovinjski SDP ponovo sakrio u mišju rupu. Prijetnje, kojima sam bio podvrgnut, koliko god na prvi pogled izgledale beznačajne, imaju jasnu poruku – zabraniti slobodu govora kada pojedincima zasmetaju činjenice i tvrdnje, a koje se tiču njih i njihovih osobnih interesa. Stoga ta stranka i dalje nije za slobodu govora niti za poštivanje drugog i drugačijeg, nije za različitost niti poštuje određene civilizacijske dosege, koje čine i bit i način života kakav njegujemo u Rovinju i Istri.

U svom priopćenju rovinjski su socijaldemokrati prijetnje sveli na “osobne”, “međusobne prepirke”. Istina, osudili su svaki oblik verbalne ili druge agresije i na tome je sve stalo. Neki bi rekli: diplomatski odgovor, a ja si dopuštam reći: kukavički, gotovo pa prostituirajući, odgovor. Svojim su priopćenjem “de facto” izjednačili osobu koja prijeti s osobom kojoj se prijeti. Time su stali u obranu svog vijećnika koji prijeti običnom građaninu. U razvijenim demokracijama to bi povuklo i te kakve konsekvence. U razvijenim demokracijama zloupotreba moći -vijećnik vs. građanin- bila bi sankcionirana, osobito kada tvrde da “časna dužnost vijećnika nema alternativu” i da “najbolja solucija je dijalog”. Glede potonjeg, dijalog smatram normalnim uobičajenim razgovorom, raspravom koja vodi nekom cilju. Dijalog nipošto nije prijetnja jedne osobe drugoj osobi. Navedenim su rovinjski socijaldemokrati olako odlučili da je prijetnja ustvari razmirica jer je njihov vijećnik u pitanju i po tko zna koji put dokazali: da nisu odani i požrtvovalni prema zajednici i njenim civilizacijskim dosezima; da nisu odani ideji da se uvijek treba boriti za bolji i pravedniji svijet i da ostaju uz svog vijećnika, koji ne preza ni od čega za svoj ćef.

Rovinjski socijaldemokrati, umjesto da opravdaju naziv svoje stranke i ostanu vjerni tradiciji rovinjskih i istarskih antifašista (koji su se borili za slobodu -uključivši i slobodu govora- čast i dostojanstvo Rovinja i Istre), ponovo se skrivaju u mišjoj rupi i postaju talac jedne osobe – svog vijećnika, koji socijaldemokraciju pretvara u sprdnju. Za međuzu se stvarno ne mogu napraviti kosti, a kamoli kičma.

